

FENT CAMÍ PER SER MILLORS

A l'escola Sagrats Cors, necessitarem la constància per no defallir al més mínim entrebanc, per persistir una i altra vegada, *Vinga!, vinga! i vinga!*, per saber driblar els paranys i assolir elegantment les fites. Gaudirem de les petites victòries i també plorarem en les petites derrotes. Però sempre respectarem els nostres rivals: per més que ens provocaran, que ens faran la traveta, que ens colpejaran descaradament, amb la intenció de ferir-nos, els donarem la mà, sobretot quan ens guanyaran; i ho farem així, no per educació, sinó per convicció, perquè *ens sortirà del cor*. Serem humils: com els grans atletes, els *Skyrunners*, reconeixem que no som ni molt menys els millors, que *el nostre secret no estarà en les nostres cames, sinó en la força de sortir a córrer quan plou, fa vent i neva*. És més: renunciarem als nostres interessos personals per poder treballar tots junts: el *nosaltres* en comptes del jo, el col·lectiu per sobre de la individualitat. Quan en un forta baixada, el corredor rival del nostre davant ensopegarà amb una pedra o es torçarà el turmell i caurà a terra, ens aturarem (aquesta és la paraula justa) i, encara esbufegant, amb el cor desbocat, l'ajudarem a aixecar-se i l'encoratjarem a seguir endavant, *Vinga!, vinga!, vinga!, que no ha estat res...* I ho farem així per més que els altres corredors ens avançaran i arribaran abans a la meta. Perquè per nosaltres no serà tan important arribar com la manera com haurem fet el camí. No ens valdrà, doncs, guanyar a qualsevol preu. Perquè només guanyarem si haurem lluitat, si haurem patit, si haurem après la veritable lliçó: demà encara *podrem* ser millors, molt millors.

Equip Directiu *Escola Sagrats Cors*.